

МАТВІЄНКО СОФІЯ, здобувач вищої освіти
Науковий керівник – **БУРКОВСЬКА АННА**, доктор філософії (економіка),
старший викладач кафедри менеджменту та маркетингу,
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ У СВІТІ В УМОВАХ ЕКОНОМІКО-ПОЛІТИЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Питання розвитку сільських територій України нині є вкрай важливим та потребує інноваційних форм вирішення. Встановлено, що перехід України на нову парадигму сталого розвитку територій забезпечує збалансоване вирішення соціально-економічних завдань і проблем зі збереження сприятливого навколишнього середовища і природоохоронного потенціалу з метою задоволення потреб нинішнього і майбутніх поколінь людей [1].

Розвиток сільських територій відіграє ключову роль у зниженні рівня бідності та забезпеченні збалансованого харчування населення [2]. Високі ціни на продукти харчування і, як наслідок, непропорційне зростання бідності в сільській місцевості посилили тиск на уряди європейських країн і готовність інвестувати в розвиток сільських територій. Міжнародна спільнота усвідомлює, що ця інвестиція у сільську місцевість має вирішальне значення для досягнення Цілей розвитку тисячоліття.

Контекст, у якому зараз відбувається розвиток сільської місцевості, характеризується значним зростанням населення, нестабільністю цін і зміною клімату. Через низку причин підвищення сільськогосподарського виробництва не призвело до гарантування світової продовольчої безпеки. Більше того, такі важливі ресурси, як земля, вода та продукти харчування, піддаються зростаючій національній та міжнародній конкуренції [3].

Внесок міжнародного співробітництва в галузі розвитку починається з розбудови необхідного інституційного, фінансового, технічного та людського потенціалу. Співробітництво в галузі розвитку може виявити інноваційний потенціал, надати технічний внесок і діяти як фасилітатор у розробці та впровадженні відповідного правового та політичного середовища. На субнаціональному рівні внесок міжнародного співробітництва у сфері розвитку сільських територій підтримує вдосконалення процесів комунікації, горизонтальної та вертикальної координації, а також ініціювання варіантів сталого фінансування, які роблять можливим автономний розвиток [4].

Переважає більшість бідних і голодних людей у світі живуть у сільській місцевості. Високий приріст населення, нестабільні зміни цін і зміна клімату зараз впливають на ситуацію з продовольством у багатьох країнах [5]. Сільська місцевість є важливою базою для забезпечення міських територій. Тому, якщо ми хочемо досягти Цілей розвитку тисячоліття, увага повинна бути знову перенесена на розвиток сільських територій.

Розвиток сільських територій, яким довго не займалися, є життєво важливим для зменшення бідності та досягнення продовольчої безпеки та

відкриває величезні можливості, які досі не були використані. Тому політика розвитку сільських територій повинна зосереджуватися на розкритті існуючого потенціалу. Аграрна політика є важливим елементом державної політики для сільських регіонів, і сприяння розвитку сільського господарства, у свою чергу, сприяє розвитку села. Проте всебічний розвиток неможливий без настільки ж комплексних процесів реформ. Метою цих процесів є створення функціональних інституцій, розвиток людських ресурсів, створення ефективної інфраструктури та управління природними ресурсами з метою сприяння сталості та прозорості [2]. Політика розвитку сільських територій повинна охоплювати всі рівні влади, а також державних і приватних зацікавлених сторін і разом з ними сприяти створенню нових партнерств, які включають громадянське суспільство.

Розвиток сільської економіки охоплює підтримку сільського господарства та харчової промисловості, в тому числі лісництва та аквакультури, створення можливостей доходу за межами сільського господарства, диверсифікацію бази зайнятості та забезпечення структурних змін, що супроводжується покращенням доступу до ринків та посиленням ринкової інтеграції. Це також включає підтримку стійких бізнес-циклів і створення допоміжних служб (консультації, навчання, фінансові послуги, страхування) та інфраструктури [3].

Отже, зазначені заходи сприятимуть покращенню розвитку сільських територій, стимулюванню соціально-економічної складової частини територіального розвитку, позитивно вплинуть на рівень життя сільського населення.

Список використаних джерел:

1. Про Концепцію сталого розвитку населених пунктів : Постанова Верховної Ради України від 24 грудня 1999 р. № 1359-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1359-14> (дата звернення: 13.03.2020 р.)
2. Про схвалення Концепції розвитку сільських територій : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2015 р. № 995-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995-2015-%D1%80> (дата звернення: 13.03.2020 р.)
3. Shebanina O., Burkovska A. Price regulation of agrarian markets in the context of food security in Ukraine, SHS Web Conf., 65: р. 03002, 2019. <https://doi.org/10.1051/shsconf/20196503002>.
4. Bobrovska N., Sukhorukova A., Burkovska A. Transformation Processes of the Business Environment in the Context of European Integration of Ukraine. *Modern Economics*. 2022. №34. P. 13-20. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V34\(2022\)-02](https://doi.org/10.31521/modecon.V34(2022)-02)
5. Бурковська А.І. Організаційно-економічні засади інвестиційного забезпечення продовольчої безпеки України: дисертація. МНАУ. 2022 р. 299 с. URL: https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/11706/3/BURKOVSKA%20PhD%20DISSE RTATION_1.pdf

